

**PROGRAM RADA UDRUGE "ZLATNA DOB" - skraćeno
(II verzija)**

Brzim razvojem društvenih odnosa stigli smo u vrijeme, kada **svaki pojedinac mora voditi samostalnu brigu o svom cjelokupnom životu**. Školovanje više nije besplatno (osim onog obvezatnog), prava iz zdravstvenog osiguranja drastično su smanjena, a **briga o osobama u starijoj životnoj dobi sve više postaje obveza svakog pojedinca ponaosob**. Javni (državni) mirovni domovi više se ne grade (a ukoliko se neki i izgradi, onda je to kap u moru potreba), a u postojeće je gotovo nemoguće ući, jer mnogi pojedinci prije umru, nego što dočekaju svoj red da stignu u mirovni dom.

Prepoznajući stanje u kojemu smo se našli kao zajednica u cjelini, **jedna grupa građana, koja svjesno ide kroz život** i koja je svjesna neminovne budućnosti, **odlučila je, i uzela je stvari u svoje ruke**.

Oni se osnovali nevladinu udruhu (NGO) pod nazivom Zlatna dob, koja je "udruha za osiguranje i provođenje života treće dobi na dostojanstven i kvalitetan način" – citat Statuta. To znači da **su oni odlučili da vlastitim financijskim sredstvima i vlastitim angažmanom** načine sve što je u njihovoj moći da **treću etapu života** (a može i malo ranije), **učine sretnom i ugodnom u najvećoj mjeri**, koliko je to moguće. Ostvarenje programa Udruge povjerenje je najeminentnijim stručnjacima, koji imaju zadatak i obvezu da što racionalnije realiziraju cjelokupni program Udruge. **Na taj način omogućujemo da svi naši programi budu dostupni prosječno imućnom građaninu Republike Hrvatske. Osnovni program Udruge dostupan je i osobama skromnijeg imovnog stanja.**

Uz mnoge druge aktivnosti, koje predviđaju provesti članovi Udruge, **namjeravaju izgraditi stambenu zgradu (apart-dom za starije osobe)** u kojoj bi živjeli svatko u svom apartmanu posebno. Ta zgrada izgleda kao bilo koja druga stambena zgrada sa nizom manjih stambenih jedinica (apartmana). Svaki apartman, veličine 30-35 m² je potpuno samostalna stambena jedinica sa svim dijelovima stana. Od običnog stana razlikuje se po tome što se prilikom projektiranja i izvođenja radova vodi briga da će tu živjeti starije osobe. Zato, **u tim zgradama u potpunosti su uklonjene sve arhitektonske barijere**, a prilikom dimenzioniranja pojedinih prostora uzeto je u obzir da će tu živjeti ljudi, kojima će protekom vremena padati sveukupne sposobnosti. Uz neprimjetan kisikovod u spavaćem dijelu te ostavljanjem prostora za postavu jedinice za intezivnu njegu i videonadzor (telemedicina), **klasičan stacionar iz mirovnih domova praktički postaje nepotreban, iako postoji mogućnost (i Udruga će to prema želji pojedinca osigurati) da u njemu (klasičnom mirovnom domu) proživite svoje terminalno stanje**. Ukoliko se odlučite ostati u našem objektu do kraja, Udruga preuzima obvezu da taj Vaš boravak bude kvalitetno i dostojanstveno. I to prvenstveno međusobnom solidarnošću (o čemu će stanovnici objekta biti educirani), a kasnije i stručnim službama u skladu s najboljim svjetskim znanjima.

Čitav niz usluga, koje prema potrebama stoje na raspolaganju suvlasnicima apartmana, **omogućuju svakom pojedincu** u skladu s njegovim potrebama u svakom trenutku **osigurati punu kvalitetu života**. To znači da, **kako pojedinom stanaru padaju psihofizičke sposobnosti, tako mu raste podrška** (u pruženim uslugama) u svakodnevnom životu.

Na taj način izbjegnut je efekat mirovnog doma, jer u **početnim godinama, dok je čovjek u punoj snazi** (a vlasnik je apartmana u kojem stanuje) **ne plaća nikakove usluge**. Kako mu se

protekom vremena pojavljuju pojedine potrebe za nekim uslugama, on ih može koristiti po vrlo povoljnim cijenama. Puni servis našeg objekta (koje se po uslugama izjednačavaju s najboljim mirovnim domovima), uz adekvatno plaćanje svih usluga, koristiti će ukoliko to bude potrebno, samo u vremenu kada neće moći oni sami ili netko njihov voditi brigu o njima. Svi preduvjeti za kvalitetni tretman starije osobe su već ionako neprimjetno ugrađane u stan-apartman i ostale prostore.

Značajno je naglasiti da **navedena zgrada neće biti skuplja prilikom kupovine prostora, od bilo koje druge obične stambene zgrade**, dok će u normalnom životu (bez korištenja posebnih usluga), **cijena života u njoj je identična cijeni života u bilo kojoj zgradi iste veličine i lokacije**. Svaki stanar, član Udruge ima na raspolaganju prostore koje će stanari zajednički moći koristiti (restoran, kafić, liječničke ordinacije, prostor za tjelovježbu i dr.). No niti ti prostori u svom radu neće opterećivati stanare, jer se predviđa njihovo korištenje i od trećih osoba, stanari, članovi Udruge će moći koristiti njihove usluge po povlaštenim cijenama..

Na kraju postavlja se pitanje **tko će moći kupiti takav apartman?** Odgovor je **svaki pojedinac koji živi i radi u Republici Hrvatskoj sa prosječnom plaćom (ako je mlađa osoba) ili ukoliko posjeduje već neki stambeni prostor**.

Udruga se sastoji od građana zrele životne dobi, dakle građana koji već imaju sređene stambene uvjete i već godinama stanuju u nekom stanu. Obzirom da je taj stan veći od apartmana u apart-domu Zlatne dobi, neće biti nikakvih poteškoća oko prodaje sadašnjeg stana i kupovine apartmana. Ukoliko netko želi postojeći stan ostaviti djeci ili nasljednicima, onda će djeca ili nasljednici postojećeg stana sudjelovati u kupovini stana u apart-domu.

Gradnja takvog objekta biti će jeftinija od gradnje za tržište iz dva razloga:

- iz cijene će se isključiti profit (koji kod stanova za tržište iznosi do 20%), jer je investitor neprofitna Udruga
- prilikom opremanja zemljišta očekuje se sudjelovanje lokalne zajednice.

Posebno bismo željeli naglasiti da svaki član udruge "Zlatna dob", koji kupi stan u našem objektu, morao bi proći jedan tečaj, na kojemu će biti educiran u tehnici izrade **"Projekta vlastitog starenja"**, jer samo svjesna starost može pružiti puninu života. "Obični" ljudi se plaše starosti, o njoj ne žele govoriti, niti misliti, a onda im se upravo dogodi starost, kakvu baš i ne žele.

VAŽNO:

- Nama nije cilj prodaja stanova, nego ostvarenje sretne i ispunjene treće životne dobi (starosti).

U Zagrebu, 19.11.2008.

P r e d s j e d n i k U d r u g e:

Dragutin Vujić